

γιδοβοσκός ὁ, πολλαχ. ᾧ δούβουσκός βόρ. ιδιῶμ. γιδοβοσκός Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογρ. 4, 52.

Τὸ Βυζαντ. γιδοβοσκός. Διὰ τὸν τύπ. γιδεοβοσκός πβ. ἀρνιόβοσκος εἰς λ. ἀρνοβοσκός καὶ ἀρνιοκάτσικα εἰς λ. ἀρνοκάτσικα.

Ποιμὴν αἰγῶν, αἰπόλος πολλαχ. Οἱ φτωχοὶ γιδοβοσκοὶ κ' οἱ γιδάρηδες οἱ μεγάλοι Γ. Ἐπαχτίτ. εἰς Προπύλ. 1, 239 || Γνωμ.

Τρίτῃ μέρᾳ τοῦ Χριστοῦ, | κακὸ τοῦ γιδοβοσκοῦ
(ἀπὸ τὸ μέγαλον ψῆχος ποῦ συνήθως ἐπικρατεῖ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν) Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 165. Συνών. αἰγάρεης, αἰγοβοσκός, γιδάρεης, γιδαρός, γιδολόγος 2. Βλ. καὶ γιδοκαπετάνιος. Πβ. ἀγελαδοβοσκός, βοιδοβοσκός, προβατοβοσκός. β) Μεταφ., ἀγροῖκος, ἀκρινώνητος ἐνιαχ. Τί περιμέν' ἀπ' αὐτόν; Ἐνας ᾧ δούβουσκός εἶνι! Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γιδοβοσκότοπος ὁ, ἐνιαχ. ᾧ δούβουσκότουπους Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκλ. Καρπερ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ βοσκότοπος. Τόπος ἀνώμαλος καὶ συνήθως σῦδενδρος ἐνθ' ἄν.: Ἰδῶ εἶνι ᾧ δούβουσκότουπους, εἶνι τραφούρια, τσαῖ' στὸ μέρους (τραφούρια = τράφοι) Γήλοφ.

γιδοβοσκούλα ἡ, Σ. Πασαγιάνν., Ἀντίλ., 53.
Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γιδοβοσκός διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλα.

Γιδοβοσκοπούλα, τὸ ἐπ. βλ.: Ποίημ.
Γύρω ἀπ' τὰ λόγγα ροβολοῦν βοσκοὶ μὲ τὰ κοπάδια, γιδοβοσκοῦλες ὁμορφες, βοσκοῦλες ἐρωτιάρες.

γιδοβούνι τό, Λεξ. Βλαστ. 371.
Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ βουνό.
Βουνὸν κατάλληλον διὰ βοσκὴν αἰγῶν.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. ᾧ δούβου' Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ. Φωκ.)

γιδοβουνιά ἡ, Μακεδ. (Βόιον).
Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ βουνιά.
Ἡ κόπρος τῆς αἰγός. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοβερεβελιά.

γιδοβούτυρο τό, ἐνιαχ. ᾧ δούβούτυρον Θεσσ. (Καλαμπάκ.) γιδοβούτ'ρο Ἡπ. (Κούρεντ.). ᾧ δούβούτ'ρου Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Σπάρτ.) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ βούτυρο.
Βούτυρον ἐξαχθὲν ἐκ γάλακτος αἰγῶν ἐνθ' ἄν.: Λένι ὅ,τ' εἶνι καλύτερον τοῦ ᾧ δούβούτ'ρου ποῦ τοῦ πρόβειου Γήλοφ.

γιδοβύζα ἐπίθ. θηλ. Ζάκ.
Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ βυζί.
Ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα μαστοὺς ὁμοιάζοντας πρὸς τοὺς μαστοὺς τῆς αἰγός.

γιδοβυζάστρα ἡ, Ἡπ. Πελοπ. (Λεῦκτρ. κ.ά.) αἰδοβυζάστρα Πόντ. (Χαλδ.) γιδοβυζάστρα Πελοπ. (Μεσσην.) γιδοβύστρα ἐνιαχ.
Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ βυζάστρα, διὰ τὸ ὅπ. βλ.

βυζαστήρ. Ὁ τύπ. γιδοβύστρα διὰ σύμφυρ. τῶν οὐσ. γιδοβυζάστρα καὶ γιδοβύζα.

Τὸ πτηνὸν γιδοβύζι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδοβύζι τό, πολλαχ. γιδοβύζι Πελοπ. (Ἀρεόπ. Γέρμ.) γιδοβύζ' Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ἡπ. (Παλάσ.) ᾧ δούβύζ' Στερελλ. (Δεσφ.) ᾧ δούβύζ' πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. γιδοβύζι Πελοπ. (Σαραντάπ.) αἰδοβύζ' Στερελλ. (Δεσφ.) γιδοβύζης ὁ, Ἀντίπαξ. Ζάκ. (Μαρ.) Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Πελοπ. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Μάν. Μαραθ. Ξεχώρ. Σαηδόν.) γιδοβύζης Πελοπ. (Οἶτυλ.) ᾧ δούβύζ' Σάμ. γιδοβύζα ἡ, Κεφαλλ. γιδουβύζα Στερελλ. (Καρπεν.) ᾧ δούβύζα Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδα καὶ τοῦ ρ. βυζαίνω ὑποχωρητ. Πβ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,181.

Τὸ πτηνὸν Αἰγοθήλης ὁ εὐρωπαϊκός (Caprimulgus europaeus), τῆς οἰκογ. τῶν Αἰγοθελιδῶν (Caprimulgidae), ὁ αἰγοθήλης τῶν ἀρχαίων, ὁ ὁποῖος κοινῶς θεωρεῖται ὅτι βυζαίνει τὰς αἰγας ἐνθ' ἄν.: Ὁ Χρῆστος τ'ς Ἀρετούλας σκότωσ' ἓνα γιδοβύζι Πελοπ. (Γαργαλ.) Τὸ γιδοβύζι ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ κούκου αὐτόθ. Ὁ γιδοβύζης δὲ βυζαίνει τίς γίδες Πελοπ. (Ξεχώρ.) Λένε πῶς τὸ γιδοβύζι πάει καὶ βυζαίνει τίς γίδες Πελοπ. (Παιδεμέν.) Ἐρριξε μιὰ δουφεκιά κ' ἐσκότωσ' ἓνα γιδοβύζη Ὁθων. Τ' ἀστέρια ψηλὰ πληθαίνανε κ' ἀπὸ τὴν πλαγιά ἔκραζε τριζανιστὰ τὸ γιδοβύζι Κ. Χατζόπ., Πύργ. Ἀσπροπότ., 54 Κ' εἶχε καφενοδάκι καὶ μᾶς ρούφαιε σὰ γιδοβύζι τὸ αἶμα Κ. Πασαγιάνν., Μοσκ., 106. Συνών. αἰγοβυζάστακας, αἰγοβυζάστρα, αἰγοκέφαλο, βυζανιάρης, βυζάστακας, βυζάστρα, γιδοβυζάχτρα, καμπούρης, κάτσουλας, κολοβυζαστήρ, λαγοβυζάχτρα, λαγοβυζάστρα, νυχτοπάτης, νυχτοπούλλι, νυχτοχελίδονο, πλάνος, προβοβύζα, προβοβύζι, ρωγοβύζι, χάσκουσα, χλούφτης.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. ᾧ δούβύζ' Στερελλ. (Ἀμφιλοχ.)

γιδόγαλο τό, Ἡπ. (Κούρεντ. κ.ά.) Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. κ.ά.) ᾧ δόγαλον Ἡπ. (Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ γάλα.
Τὸ ἐξ αἰγῶν γάλα ἐνθ' ἄν.: Τὸ γιδόγαλο δὲν εἶναι παχὺ, τὸ πρόβειο γάλα εἶναι παχὺ Δίβρ. Τὸ γιδόγαλο βγάνει βούτυρο καλὸ αὐτόθ. Τρώου οὐλον ᾧ δόγαλον Αἰτωλ. Δέν ἔχ' μιγὰλ' τιμὴ φέτους τοῦ ᾧ δόγαλον Κουκούλ. Δέν πληρώθ' κ' καλὰ φέτους τοῦ ᾧ δόγαλον αὐτόθ. Τοῦ ᾧ δόγαλον εἶνι πιὸ φτηνότιρον ἀπὸ τοῦ πρόβειου Γήλοφ.

γιδόγουννα ἡ, ἐνιαχ. γιδούγουννα Θεσσ. (Μηλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ γούνα.
Μηλωτὴ ἀπὸ δέρμα αἰγός. Πβ. ἀρνόγουννα, προβατόγουννα.

γιδόδρομος ὁ, Ἡπ. ᾧ δόδρουμος Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Ὁξύν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Ἐλάτ. Καρπερ. Κατάκλ. Μεταξ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ δρόμος.
Δύσβατος στενωπὸς ἐνθ' ἄν.: Εἶνι ᾧ δόδρουμος 'ς τὰ τρα-

